

UVOD

Sociologija proučava pojam društva i njegov sastav iz raznih elemenata – društvenih pojava, i to je ono što bi se moglo nazvati društvenom statikom, jer se ovde društvo proučava, uglavnom, u stanju mirovanja, daje se presek društva bez obzira na njegovo kretanje. Drugi deo sociologije proučava društveno kretanje, dinamiku društva, tj. on proučava odnose, veze, medjuuticaj, s jedne, društva i vandruštvenih pojava (priroda, pojedinac), a, s druge strane, društva kao celine i njegovih sastavnih elemenata i, najzad, samih tih elemenata medjusobno. Ona proučava kako se i zašto društvo kreće, menja.

Sociologija se može definisati kao najopštija teorijska disciplina u društvu, koja istražuje pojave u njemu, proces i odnose, zakonitosti, strukturu, razvoj i celovitost.

2. Pojam društvene pojave

Društvo predstavlja nužnost društvenih pojava. Pošto je ljudsko društvo opšti pojam, apstrakcija, i njome se ne mogu objasniti eksplicitno neki posebni sadržaji društvenog života – ljudske radnje, to se koristi pojam društvene pojave. One su proizvod društvenih delatnosti.

Suštinu društvenih pojava čine delovanja pojedinaca i društvenih grupa. Delovanja i ponašanja su bitna, i one su odredišne tačke. Radi se o skupu pojedinaca i njihovim ponašanjima. Društvene pojave su raznovrsne, jer su društvene delatnosti takodje raznovrsne. Primera radi, društvena pojava je proizvodnja sredstava za život. Ona je planska, svrsishodna, u kojoj postoji medjusobna povezanost. Društvene pojave čine povezivanje najmanje dva čoveka. Postoji veliki broj društvenih pojava, jer složenost i dinamičnost života uslovljavaju beskonačno medjusobnih povezivanja i ljudskih delovanja.

Društveni odnosi su, u stvari, društvene pojave. A jedinstvo društvenih procesa i odnosa čini tu pojavu. Društveni odnosi su spoljni način zajedničkog povezivanja ponašanja ljudi. O tome piše Radomir Lukić: „Stupajući u društveni proces, ljudi se samim tim stavljaju u izvestan odnos, to jest oni dospevaju u izvestan odnos jedan prema drugom, položaj koji omogućuje vršenje onih radnji koje čine proces, odnosno samog procesa.

Oni ostaju u takvom položaju dok proces traje. Promena tog položaja je moguća, ali samo do izvesne granice, preko koje takva promena izaziva prestanak procesa.

Društveni odnos je, kao oblik, neodvojiv od svoje sadržine, društvenog procesa, a i posebnih radnji, različitih od onih iz kojih se sastoji društveni proces, već iz samog položaja tih radnji (odnosno ljudi kojih ih vrše), jedni prema drugima.“ Društveni odnosi se javljaju kao sadržina, dok se društveni odnos javlja kao oblik.

Ali se često stavlja znak jednakosti između društvenih odnosa i procesa i govori se o proizvodnim, kulturnim i ostalim odnosima. To je zato što su oni u medjusobnoj vezi. Odnosi mogu bitigrupni, pojedinačni, trajni, prolazni, nadredjeni, podredjeni, itd.

3. Razlika između prirode i društva kultura

Sociološki posmatrano, društvo čini celinu društvenih pojava, procesa i odnosa. Medjutim, ona se ne može shvatiti bez uvida odnosa i veze koje se javljaju na relaciji prirode i društva. Čovek je sastavni deo prirode, i on svojim radom stvara uslove življenja.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com